

A MAGYAR VERSENYJOGI EGYESÜLET ÉSZREVÉTELEI A GVH ELNÖKÉNEK ÉS A VERSENYTANÁCS ELNÖKÉNEK

AZ ÖSSZEFONÓDÁSOK VIZSGÁLATÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁSSAL KAPCSOLATOS EGYES JOGALKALMAZÁSI KÉRDÉSEKRŐL SZÓLÓ 6/2017. KÖZLEMÉNY MÓDOSÍTOTT VÁLTOZATÁNAK TERVEZETÉVEL KAPCSOLATBAN

A Magyar Versenyjogi Egyesület (az „MVE”) megköszöni, hogy a GVH lehetőséget biztosított a közlemény tervezettel (a „Tervezet”) kapcsolatos észrevételek kifejtésére. Az MVE észrevételei¹ az alábbiak:²

- 22. pont

Egyrészt álláspontunk szerint a Tervezet e pontjának első és második mondatában hivatkozott esetek, mint tartós irányításszerzést, illetve -változást nem eredményező tranzakciók vonatkozásában, nem indokolt azon kritériumot rögzíteni, hogy e jellegük attól függene, hogy a "továbbadás", illetve "visszabérlés" az alapul fekvő tranzakcióval "ugyanazon a napon", illetve "azonos napon" történik-e meg. Álláspontunk szerint a tartós irányításszerzést, illetve -változást nem eredményező jelleg az egységes tranzakciós célt megvalósító, és ezért egymással összefüggő, illetve egymásra tekintettel megkötött, de eltérő napokon létrejött ügyletek kapcsán is fennállhat. A lényeg e tekintetben inkább az, hogy az ügyletekre egymásra tekintettel kerüljön sor, azzal a kialakult és igazolható szándékkal, hogy az ügyletek nyomán megvalósuló tranzakciós struktúrában a tranzakcióval érintett vállalkozást, illetve vállalkozásrészt közvetlenül megszerző vevő valójában nem kerül tartós irányítói pozícióba, mivel egy tőle független másik vállalkozás tulajdonába, birtokába, illetve rendelkezése alá kerül az érintett vállalkozás, illetve vállalkozásrész.

Másrészt a második mondatban a "visszabérlés" (ún. *sale and lease back* tranzakciók) esete kapcsán megfogalmazott állításból levonható következtetéssel egyetértünk, mely szerint az az eset nem minősül bejelentésköteles összefonódásnak, ha az ingatlant korábban tulajdonló/használó vállalkozás az ingatlan másik vállalkozás részére történő értékesítését követően - nem feltétlenül azonos napon, de mindenképpen az értékesítési tranzakcióra tekintettel, egységes tranzakciós szándékkal - "visszabérlé" az ingatlant. Ugyanakkor ez az eset valójában nem a "tartósság", hanem az irányításváltozás hiánya miatt nem minősül összefonódásnak (hiszen az ingatlan mint vállalkozásrész valójában ugyanazon vállalkozás használatában és "irányítása" alatt marad), így ez a hivatkozás tulajdonképpen nem a "tartósság" kontextusához kapcsolódik, ehelyütt való tárgyalása álláspontunk szerint nem okszerű (ha feltétlenül szükséges, esetleg meg lehet fontolni e példának az összefonódás-típusokról szóló IV. fejezet összefonódásnak nem minősülő változásokról szóló 1.1.1. pontjában történő hivatkozását).

¹ Észrevételeket tett: Hegymegi-Barakonyi és Társa Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda: dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán és dr. Mezei Péter; Hetényi Ügyvédi Iroda (Schönherr): dr. Turi Anna; Lengyel Allen & Overy Ügyvédi Iroda: dr. Szántó Tibor és dr. Kőmives Attila; MOL Nyrt.: dr. Kocsis Márton; Partos & Noblet Hogan Lovells: dr. Kovács Ákos; Ormai és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda: dr. Tari Zsófia; Oppenheim Ügyvédi Iroda: dr. Fejes Gábor; Bán, S. Szabó & Partners Ügyvédi Iroda: dr. Papp Álmos. Az észrevételeket szerkesztette: dr. Turi Anna (Hetényi Ügyvédi Iroda (Schönherr) és dr. Papp Álmos (Bán, S. Szabó & Partners Ügyvédi Iroda).

² Több esetben olyan szövegrészekkel kapcsolatosan is észrevételeket fogalmaztunk meg, amelyek a tervezetben nem változtak a korábbi közleményhez képest. Ennek ellenére fontosnak tartjuk, hogy a GVH megfontolja az észrevételeinket, tekintettel arra, hogy a közlemény jelen, vagy a soron következő módosítása lehetőséget teremthet ezen részek felülvizsgálatára is.

A fentiekén túl azonban úgy véljük, hogy a "sale and lease back" típusú tranzakciók fúziós jogi megítélése igen komplex, és számos érdekes kérdést vet fel, ezért annak kapcsán "vitaindító" jelleggel alább kifejtjük álláspontunkat.

Ha egy kereskedelmi célú ingatlant az abban korábban kiskereskedelmi tevékenységet (kiskereskedelmi piac) folytató vállalkozás egy, a kereskedelmi célú ingatlanok üzemeltetésének és bérbeadásának piacán (ingatlanhasznosítási piac) jelenlévő vállalkozás számára értékesít, majd e vevőtől azt tartós időtartamra "visszabérli", ezen ügylet és az arra tekintettel kialakuló jogviszony a következő fúziós jogi aspektusokat veti fel:

- i. A vevő szempontjából a kereskedelmi célú ingatlan a Tpvt. 23.§ (5) alapján "vállalkozásrésznek" minősülhet, hiszen ezen eszköz megszerzése elégséges lehet az ingatlanhasznosítási piacon történő működéshez. Következésképpen főszabály szerint az ilyen ügylet a Tpvt. 23.§ (1) a) pontja szerint összefonódásnak minősülne. (ld. jelen közlemény 104. pontját is)
- ii. Az ingatlan eladó általi visszabérlete ugyanakkor az "outsourcing" megállapodásokhoz hasonló helyzetet teremt: az eladó lényegében "kiszervezi" az ingatlan tulajdonlásával, üzemeltetésével járó tevékenységet, terheket, de bérleti jogviszony keretében a birtoklás és használat jogát továbbra is maga gyakorolja az ingatlan kapcsán. Az "outsourcing" megállapodások fúziós jogi megítélése kapcsán meghatározó körülmény, hogy a vevő (bérbeadó) képes-e a megszerzett eszközök felhasználásával harmadik felek részére is szolgáltatást (ingatlan bérbeadása) nyújtani, vagy kizárólag az eladó részére. Ha tehát a létrejövő bérleti jogviszony kizárja más szereplők részére az ingatlan vagy annak egy része bérbeadását, úgy az ingatlan megszerzése nem minősül összefonódásnak (ez tulajdonképpen "tényleges outsourcing"), míg ha - akárcsak elvi szinten is, de - nem zárja ki ezt a lehetőséget, úgy összefonódásról van szó. (ld. jelen közlemény 99. pontját is) E tekintetben a jogviszony tartósságának pusztán abból a szempontból van relevanciája, hogy a túlzottan rövid bérleti jogviszony adott esetben nem felel meg az összefonódásnak minősülés kritériumának. (ld. jelen közlemény 19. pontját)
- iii. Ugyanakkor, ha az ingatlanszerzés összefonódásnak is minősül, az ilyen tranzakció valószínűsíthetően általában véve nem fog a Tpvt. 24.§ (1)-(2) szerinti elsődleges bejelentési kötelezettség alá esni, amennyiben az ingatlan mint vállalkozásrész hasznosításából az eladó (kiskereskedelmi vállalkozás) korábban nem ért el árbevételt (hiszen így a vállalkozásrész esetében az 1 mrd Ft-os egyéni küszöbérték nem fog teljesülni). (Természetesen más a helyzet, ha az eladó esetleg az ingatlant vagy annak valamely részét korábban bérbe adta, hasznosította, és ebből 1 mrd Ft-nál magasabb árbevétel származott, mely esetben a 15 mrd Ft-os árbevételi küszöb egyidejű teljesülésétől függően bejelentésköteles az ingatlanszerzés.)
- iv. Ellenben mindenképpen felmerülhet a Tpvt. 24.§ (4) bekezdése szerinti másodlagos bejelentési kötelezettség relevanciája, hiszen ahhoz nem szükséges a vállalkozásrész oldalán bármekkora egyéni árbevétel megléte, hanem pusztán a szerző fél 5 mrd Ft feletti árbevétele is megalapozhatja. Itt az lesz releváns, hogy nyilvánvaló-e, hogy a tranzakció nem csökkenti jelentős mértékben a versenyt az érintett piacon. És innentől válik érdekessé a helyzet, mivel érintett piac alatt e tranzakció kapcsán mind a kiskereskedelmi piac, mind az ingatlanhasznosítási piac releváns.
- v. A kiskereskedelmi piacon a tranzakció érdemi versenyhatást valószínűsíthetően nem fog előidézni: az eladó az ingatlan vételára révén némi pénzeszközhöz jut, ugyanakkor bérleti díj kiadásai lesznek, ezt meghaladóan sem a termékör, sem a földrajzi lefedettség oldalán a releváns kiskereskedelmi piacon érdemben nem változik semmi.

- vi. Az ingatlanhasznosítási piacon azonban annyiban érdemi változás áll be, hogy bővül a hasznosításra kerülő kereskedelmi célú ingatlanok köre, illetve az ebből származó teljes piaci árbevétel volumene és eloszlása (piaci részesedések). Mindez azonban az ingatlanhasznosítási piac keresleti (bérlői) oldalán igazából csak a "nem tényleges outsourcing" esetén idézhet elő érdemi változást, azaz ha az alapul fekvő ingatlant nem csupán a "visszabérlő" vállalkozás, hanem - legalább részben - más vállalkozás számára is bérbe lehet adni. Ennek hiányában ezen ingatlan a korábbi használója számára továbbra is tartósan "le van kötve", valójában az ingatlant bérelni kívánó többi vállalkozás számára nem "szabad préda". Ezen ingatlan hasznosítása a bérlői oldalon tényleges versenyt nem generál, hanem pusztán a bérleti díjakból származó bevételek révén befolyásolja a megszerző fél piaci pozícióját. Mindez egy darab ingatlan megszerzése esetén valószínűsíthetően nyilvánvalóan nem csökkenti jelentős mértékben a versenyt az ingatlanhasznosítási piacon (de ez egy teljes, jelentős ingatlanportfólió azonos vállalkozás általi megszerzése és bérletbe történő "visszaadása" esetén akár már érdemi versenyhatást is előidézhet).
- vii. A fentiek alapján a "sale and lease back" tranzakciók általában valószínűleg valóban nem minősülnek bejelentésköteles összefonódásnak, de ennek nem a tartósság hiánya, hanem vagy az összefonódás hiánya, vagy pedig a bejelentési kötelezettség fennállásának a hiánya az oka. (Kivételt képezhetnek a fentebb említett esetek: azaz ha az átadott és visszabérelt ingatlant legalább részben korábban is hasznosították, és ebből a küszöbértéket teljesítő árbevétel képződött, továbbá "nem tényleges outsourcingról" van szó; valamint a jelentős méretű, illetve hasznosítási értékű ingatlanportfóliók esete.)
- viii. Végezetül azonban - különösen a jelen közlemény 99. pontjának harmadik mondatában, illetve 104. pontjában szereplő szabályok fényében - izgalmas kérdést vet fel, hogy amennyiben egy, a fentiek szerinti "tényleges outsourcingot" megvalósító "sale and lease back" ügylet keretében az ingatlan az átadás és visszabérlés időpontjában úgy kerül a vevő tulajdonába, hogy a tranzakció nem minősül bejelentésköteles összefonódásnak, úgy a bérleti jogviszony megszűnése vagy adott esetben a "tényleges outsourcing" feltételeinek olyan változása, melynek nyomán lehetőség nyílik az ingatlan harmadik felek irányában történő hasznosítására, összefonódást, és adott esetben bejelentési kötelezettséget vonhat-e maga után?
- ix. Szintén releváns kérdés, hogy ha a viii) pontban foglalt kérdésre igenlő a válasz, úgy fúziós jogilag hogyan ítélendő meg, ha a bérlet megszűnésére rendkívüli felmondás vagy egyéb váratlan körülmény alapján kerül sor, és emiatt a bérbeadó az esetleges előzetes fúziós bejelentési kötelezettségét nem tudja megfelelően teljesíteni - ilyen esetben a végrehajtási tilalom automatikusan sérül-e, és így ennek bírsággóvetozménye is lehet-e adott esetben, mindez a bejelentésre kötelezett szempontjából hogyan kezelhető megfelelően a gyakorlatban? E gondolatsort folytatva: igen ellentmondásos helyzet állhat elő akkor, ha például egy 10 éves bérlet lejártakor az egyébként az ingatlannyilvántartásba már 10 éve bejegyzett tulajdonos (bérbeadó) vonatkozásában a versenyhatóság az ingatlan mint vállalkozásrész feletti irányítás megszerzését adott esetben megtilthatná vagy feltételekhez köthetné.

- 32. pont

Javasoljuk, hogy a Közlemény a tényleges irányítás közében utaljon arra a Bizottság Egységes Jogalkalmazási Közleményének („**Bizottsági Fúziós Közlemény**”) (20.) pontjában foglalt esetkorre is, mely szerint tisztán gazdasági kapcsolatok is döntő szerepet játszhatnak az irányítás tényleges megszerzése tekintetében. Kivételes esetekben többek között a beszállítók vagy vevők által rendelkezésre bocsátott kölcsön / hitel, strukturális kapcsolatokkal együtt, irányítást biztosíthat. Ezekben

az esetekben a GVH részletesen vizsgálja, hogy a gazdasági kapcsolatok, más kapcsolódásokkal együtt elegendőek-e az irányítás tartós megváltozásához. Hasznos lenne ilyen esetekre példákat is felhozni.

- 32/B-32/D. pontok

Álláspontunk szerint a tényleges irányítás fennállása kérdésének vizsgálata során (továbbra is) annak a megközelítésnek kellene érvényesülnie, hogy e kérdést mindig esetről-esetre, a konkrét irányítási helyzet kontextusában kell vizsgálni. Ezt a 32/C. pont rögzíti is.

A közlemény ugyanakkor nagymértékben szűkíteni látszik a Tpv. 23. §-a (2) bekezdés d) pontja szerinti „tényleges irányítás” kategóriájának alkalmazhatóságát. Sem a bírósági esetjogból, sem a szakirodalomból nem ismeretes olyan álláspont, amely ezt a fajta szigorítást alátámasztaná.

- 32/B a) pont

A Tpv. -ből nem vezethető le az az álláspont, amely szerint **„a tényleges irányítás megállapítására kizárólag a másik vállalkozás döntési fórumain való jogilag rendezett jelenlét adhat alapot”**: Ez egy rendkívül szűk jogértelmezés, amely éppen a fúzió-kontrol azon jellemzőjét negligálja, hogy az egyébként képes a tényleges helyzetet megragadni és eszerint meghatározni a versenyjog alanyait, azaz a vállalkozásokat (vállalkozás csoportokat), azaz azon gazdasági egységeket, amelyek a piacon önállóan megjelennek és amelyek vonatkozásában az irányítás technikai megvalósulása irreleváns mindaddig, amíg az irányítás fennállta megállapítható.

Úgyszintén túlzottan szűkítőnek tűnik az a kitétel, hogy az irányított vállalkozás döntési fórumain való jogilag rendezett jelenlétnek tükröződnie kell **„a másik vállalkozás dokumentumaiban”**. Nem szerencsés ez a szigorítás, hiszen lehetlenné teszi, hogy a Gazdasági Versenyhivatal olyan esetben is megállapítsa az irányítást, amikor az irányított vállalkozás dokumentumaiban – adott esetben szándékosság vagy gondatlanság miatt – a valós irányítási viszonyok nem megfelelően jelennek meg. A módosítás tervezete lényegét tekintve taxatívan mutatja be, hogy milyen esetekben tekinti a Versenyhivatal megállapíthatónak a **„meghatározó befolyásolásra való képességet”** és a **„másik vállalkozás döntéseinek ettől eltérő módon történő befolyásolása nem minősül tényleges irányításnak, az a Tpv. IV. fejezetének rendelkezései alapján megítélhető magatartás”**. Ezzel a közlemény tervezet minden körülmények között a kartelltilalom hatálya alá rendel meghatározott tényállásokat, miközben csak eseti alapon dönthető el, hogy valójában a vállalkozások között strukturális kapcsolat áll-e fenn, vagy a befolyásolás szintje nem több, mint egy átlagos kartell.

- 32/B b) pont

A 32/B. pont b) alpontja lényegében arra az esetre korlátozza a tényleges (de facto) irányítás fúziós jogi relevanciáját, amikor semmilyen, a Tpv. 23.§ (2) a)-c) pontjai szerinti jogi (de iure) irányítás fennállása egyidejűleg nem merülhet fel. Ez a szabály lényegében kizárná a Tpv. 23.§ (2) d) pontjának alkalmazhatóságát minden olyan esetben, amikor a de facto irányítás (mely adott esetben valóban fennálló, releváns ténybeli helyzetként létezhet, befolyásolva a piaci magatartást) valamely, legalább formálisan megjelenő de iure irányítási képességgel (mely adott esetben pusztán formálisan, "papíron", valós irányításgyakorlásra irányuló szándék, illetve képesség nélkül is létezhet) "konkurálna".

A b) pont tervezett megfogalmazása figyelmen kívül hagyja azt a gazdasági jelenséget, amelyet más jogágak az úgynevezett „tényleges tulajdonos” kategóriával írnak körül („ultimate beneficiary owner” – „UBO”). Előfordulhat ugyanis – adott esetben nem is az adott vállalkozás csoport magyarországi, hanem annak külföldi anyavállalataiban -, hogy egyes magánszemélyek nem UBO-k, hanem mögöttük további olyan magánszemély, vagy magánszemélyek állnak, akik „tényleges tulajdonosok”. Ismételten csak esetről esetre, és természetesen a tényállás felderítés keretei között dönthető el, hogy versenyjogi

értelemben kit kell „tulajdonosnak”, azaz az adott szavazati jogot hordozó részesedések kapcsán a valós gazdasági hatalmat gyakorlónak tekinteni.

Ha van jogág, amely képes a formalitásokon keresztülállni, az éppen a versenyjog, és éppen a tényleges irányítás kapcsán rendelkezik a versenyhatóság mind az eljárási, mint az anyagi jogi lehetőségekkel arra, hogy a társasági jog formális szempontjain túl megragadja a gazdasági realitást.

A tervezett szöveg alapján ugyanakkor minden, "jogilag nem rendezett", és a 32/B. a) és b) pontokban foglalt kritériumokat nem teljesítő tényleges irányítási képesség gyakorlása lényegében a kartellszabályok mentén ítélandó meg. Álláspontunk szerint a Tpv. 23.§ (2) d) pontjának alkalmazását ily módon "kiüresítő", míg a tényleges irányítási helyzetek versenyjogi értékelését egyszersmind szigorító szemléletváltozás szükségessége megkérdőjelezhető, és ezt a fúziós jogi szabályozás által követett jogalkotói és jogpolitikai célok, illetve a kapcsolódó ismert eddigi releváns jogalkalmazási tapasztalatok nem indokolják.

Megjegyezzük még, hogy a tervezet 32/B. pontjában a „kapcsolódó” szóból egy „p” betű kimaradt.

- 32/C pont

Helyesen állapítja meg a tervezet 32/C pontja, hogy a tényleges irányítás feltételei csak esetről esetre dönthetők el. Ugyanakkor a tényleges irányítás fennállásának alátámasztása tekintetében a 32/D. pontban foglalt, a bizonyítási terhet megfordító és a tényleges irányításra hivatkozó vállalkozásra telepítő rendelkezés álláspontunk szerint ellentmond a közigazgatási eljárásjog azon alapvető szabályának, melynek értelmében a tényállás felderítése a versenyhatóság feladata, így e rendelkezést javasoljuk törölni.

A vállalkozás csoport fennállta, tagjai és árbevétele elsődlegesen ténykérdés. A Tpv. 11. és 21. §-a szerinti ügyekben a Gazdasági Versenyhivatal köteles a tényállást megállapítani; egy közlemény nem telepítheti a felekre a bizonyítási terhet egy adott gazdasági egység fennállta és összetétele kapcsán. A versenyfelügyeleti eljárás nem polgári peres eljárás, ahol a bizonyítási kötelezettséget a polgári perrendtartás szabályai szerint kell megítélni (az a fél tartozik bizonyítani, akinek az adott tény figyelembevétele érdekében áll). A közigazgatási eljárásban a tényállás feltárása (és ekként vállalkozás csoport méretének és összetételének rögzítése) a versenyhatóság feladata. A tényleges irányítási helyzet bizonyítható pl. rajtaütésen beszerzett e-mailek, telefon-üzenetek, határidőnaplók stb. segítségével is.

Jogilag pontatlan az „**egyértelmű bizonyítás**” kitétel (a bizonyítás vagy sikeres vagy sikertelen: amennyiben a bizonyítás sikeres, a bizonyított tényt a hatóság vagy bíróság valóban fogadja el; amennyiben a bizonyítás sikertelen, a bizonyított tényt a hatóság vagy bíróság nem fogadja el valóban).

- 42. pont

A kisebbségi tulajdonos közös irányítását megalapozó vétójog hivatkozott esetbeli irrelevanciája kapcsán újonnan beillesztett rendelkezéssel tartalmilag egyetértünk. Mindazonáltal felvethető, hogy célszerű lenne a kategorikus kijelentés elkerülése, vagy valamilyen kvalifikáció bevezetése. Előfordulhat ugyanis olyan eset, hogy a kisebbségi vétó esetére előírányzott opció feltételei olyan szigorúak, hogy azok nem zárják ki a vétó gyakorlását, vagy azt érdemben/jelentősen nem korlátozzák. Helyesebb lenne tehát a mondatot egyfajta főszabályként vagy alapállásként rögzíteni azzal, hogy a vétójog gyakorlása esetére előírányzott opciós jog egyedi feltételeit ügyről ügyre vizsgálni kell.

Amennyiben az utolsó mondat a jelenlegi kategorikus kijelentéssel megmarad, ahhoz lábjegyzetben javasolunk beszúrni egy értelmező mondatot:

„Mindez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy opciós jog egyéb körülmények fennállása esetén – egyedüli vagy közös – irányítási jogot alapozzon meg. Ld a jelen közlemény 175. és 32/C. pontokat.”

A lábjegyzet értelmező jellegű kiegészítésként biztosítja, hogy a 42. pont utolsó mondata konzisztens módon legyen alkalmazható a Tervezet egyéb, az opciós jogok kapcsán releváns rendelkezéseivel. Ez egyértelműsítene, hogy a 42. pont idézett módosítása nem érinti a GVH által az opciós jog kapcsán kialakult – a Közlemény 175. pontjában rögzített és hosszú ideje követett – gyakorlatot, mely szerint ugyan az opciós megállapodás önmagában nem biztosít irányítási jogot, ám egyéb körülményekkel együttesen akár megalapozhat (létrehozhat) összefonódást. Más oldalról, a javasolt lábjegyzet éppen a Tervezet által a tényleges irányítás kapcsán beszúrni kívánt rendelkezésekkel együttes értelmezést is segíti, hiszen a hivatkozott 32/C. pont (pontosabban az ahhoz fűzött, 30. számú lábjegyzet) utal arra, hogy a tényleges irányítást megalapozó körbe tartozhat pl. az opciós megállapodás.

Továbbá, ha a Tervezet 42. pontjának utolsó mondata változatlanul marad, javasoljuk továbbá megfontolni azon konkrét kivételi szabállyal kiegészíteni, amelynek értelmében mégis közös irányítást alapozhat meg a kisebbségi tulajdonos vétőjoga, ha az előbbi gyakorlása esetére a többségi tulajdonost megillető, a kisebbségi tulajdonos tulajdoni hányadára vonatkozó vételi jog konkrét esetben történő tényleges gyakorlását a többségi tulajdonos oldalán fennálló olyan igazolható objektív akadály (pl. pénzügyi nehézség vagy egyéb akadályozó körülmény) gátolja, amely miatt a többségi tulajdonos valójában nem képes az opciós jog gyakorlása mellett, a kisebbségi tulajdonos vétőjog-gyakorlása ellenében önállóan dönteni a közös vállalkozás piaci magatartásáról. Javasoljuk továbbá a vételi jog relevanciájának tisztázásán túl az eladási jogot is figyelembe venni, mint közös irányítást megalapozó tényezőt, a Bizottsági Fúziós Közlemény (82) pontjában kifejtettek szerint.

- 101/A. pont

A 101/A. pont kapcsán szerencsésnek tartanánk rögzíteni, hogy nem akadálya az önálló vállalkozásrészként történő minősülésnek az, ha az érintett áruk fizikai eladását (pénztár üzemeltetése) nem a bérlő, hanem a bérbeadó végzi, azonban a bevétel értelemszerűen nem a bérbeadóhoz, hanem a bérlőhöz kerül.

- 106/A. pont

Összhangban a Bizottsági Fúziós Közlemény (145)-(147) pontjaiban foglaltakkal, a közös vállalkozások más vállalkozás feletti közvetlen irányításszerzése a fúziós értékelés szempontjából két esetet vet fel:

i) az egyik eset, ha maga a közös vállalkozás teljes funkciójú (tehát nem pusztán egy "üres" tranzakciós "felvásárlási eszköz" (SPV), amely létrehozásának/létezésének a célja kizárólag az anyavállalati közvetett irányításszerzés megvalósítása), akkor a fúziós jogi értékelés során irreleváns annak vizsgálata, hogy a közös vállalkozás által megszerzett céltársaság teljes funkciójú-e, mert ebben az esetben a Tpv. 23.§ (1) b) pontja szerinti összefonódási szabály alapján minősül a tranzakció mint közvetlen egyedüli irányításszerzés összefonódásnak, és a közös közvetett irányításszerzés (közös vállalkozás létrejötte) mint járulékos körülmény nem releváns, a Tpv. 23. (1) c) pontja ilyen esetben nem alkalmazandó. (Tulajdonképpen ez az az aspektus, amit az újonnan beiktatni kívánt rendelkezés lényegében le kíván fedni, e tekintetben helyesen, de annyiban hiányosan, hogy itt azt is rögzíteni kellene, hogy ez a megközelítés akkor irányadó, ha maga a közvetlen szerző fél egy teljes funkciójú közös vállalkozás.)

ii) a másik eset, ha maga a közös vállalkozás nem teljes funkciójú (tehát pusztán egy "üres" tranzakciós SPV, azzal a kizárólagos céllal, hogy az alapítók közös közvetett szerzését megvalósítsa), akkor az általa megszerzett céltársaság esetében a fúziós jogi értékelés során mégis vizsgálni kell, hogy teljes funkciójú-e, mert ebben az esetben viszont a Tpv. 23.§ (1) c) pontja szerinti összefonódási szabály alapján minősülhet a tranzakció mint közös vállalkozás létrehozása összefonódásnak, és az egyedüli közvetlen irányításszerzés lesz a járulékos körülmény, amely nem releváns, ilyen esetben a Tpv. 23.§

(1) b) pontja szerinti szabály az, ami nem alkalmazandó. (Ezt az aspektust a jelenlegi rendelkezések nem kezelik, ezért javasoljuk e tekintetben azokat kiegészíteni.)

Azt, hogy melyik esetről van szó, a tranzakció körülményei, elérni kívánt célja, illetve a részes felek tényleges piaci tevékenysége, tervei, azaz összefoglalóan a "művelet valós gazdasági tartalma" alapján lehet megítélni, esetről-esetre.

Tehát: az újonnan beszúrt szövegrész kapcsán javasoljuk tisztázni, hogy abban az esetben, ha egy nem teljes funkciójú közös vállalkozás közvetlen irányításszerzése miatt következik be a közvetett közös irányításszerzés, akkor vizsgálándó-e, hogy a céltársaság teljes funkciójú-e. Ennek hiányában összefonódásnak minősülne az olyan tranzakciók, amelyekben egy már meglévő és közösen irányított holding társaság közvetlen irányításszerzése miatt valósulna meg egy nem teljes funkciójú céltársaság feletti közvetett irányításszerzés.

Javasoljuk továbbá, hogy az e pontban foglalt, a Tptv. 23.§ (1) c) pontjában hivatkozott teljes funkciójú közös vállalkozás "létrehozásának" fogalmát értelmező magyarázat kifejezetten utaljon arra, hogy az az eset is "létrehozásnak", és mint ilyen, összefonódásnak minősül, amikor egy már korábban létezett, nem teljes funkciójú közös vállalkozás működése oly módon megváltozik, hogy teljes funkciójú közös vállalkozássá válik, azaz ilyen esetben - az alkalmazandó küszöbértékek és egyéb bejelentési kritériumok teljesülése esetén - a közös irányítókat terhelő bejelentési kötelezettség keletkezik.

- 107/A pont

A Közlemény nem kezeli azt a helyzetet, amikor egy kereskedelmi piacon tevékenykedő vállalkozás esetén nem az eladás, hanem a beszerzés történik nagyobb részben a közös irányítóktól (azaz például a korábbi beszállítója szerez egy kereskedelmi vállalkozás felett közös irányítást a vállalkozás egy másik beszállítójával együtt). Javasolunk erre vonatkozóan is iránymutatást beilleszteni a Közleménybe, akár figyelemmel a Bizottsági Fúziós Közlemény vonatkozó pontjaira (101-102. pont).

Javasoljuk egyértelművé tenni, hogy önmagában az, hogy egy kereskedelmi piacon tevékenykedő vállalkozás nagyrészt az őt irányító vállalkozásoktól szerez be termékeket, akár több mint 80% felett is, még nem zárja ki azt, hogy teljes funkciójú közös vállalkozásnak minősüljön. Ilyen esetben azt kell vizsgálni, hogy a kereskedelmi vállalkozás rendelkezik-e a szükséges saját létesítményekkel, mint például üzlethelyiségek, készletek, raktárak, tárolók, szállítási flották, valamint értékesítési és szolgáltatási személyzettel. Amennyiben ilyenekkel nem rendelkezik, a közös vállalat inkább egy közös értékesítési ügynökséghez állhat közel. Amennyiben viszont rendelkezik, akkor teljes funkciójú közös vállalkozásnak minősül.

- 125/A pont

Meglátásunk szerint a 125/A pontban támasztott követelmény túlzottan szigorú és indokolatlan többlet terhet ró a második összefonódást bejelentő vállalkozásra. Nem feltétlenül látjuk szükségesnek kétféle piaci helyzetet bemutatni a teljes űrlap során (vagyis mi lenne a második összefonódás utáni piaci helyzet, ha az első összefonódást engedélyeznék vagy megtiltanák) akkor, amikor az első összefonódás jól láthatóan nem érinti érdemben a versenyt – tehát alappal valószínűsíthető, hogy az engedélyezésre kerül. Ebben az esetben úgy véljük, elegendő lenne annak jóváhagyásával számolni, és ekként bemutatni a második fúzió után kialakuló piaci részesedéseket.

Mindazonáltal, amennyiben a 125/A pont újonnan beiktatni tervezett szövege megmaradna, az egyértelműbb megfogalmazás érdekében javasoljuk, hogy az e pont első mondatában foglalt rendelkezés szövegezése az alábbiak szerint módosuljon (ez a rendelkezés érdemi tartalmát álláspontunk szerint nem változtatja meg):

"Ha egy bejelentett, de még nem elbírált összefonódással a 123. alapján összefüggő másik összefonódást jelentettek be, és a bejelentő a másodikként bejelentett összefonódás esetében nem mutatja be a nettó árbevételi adatokat és az összefonódás várható piaci hatásait mind az elsőként benyújtott összefonódás tudomásulvételének, mind pedig a tudomásulvétele hiányának esetére nézve is, akkor a GVH a másodiknak bejelentett összefonódás esetében főszabályként a Tptv. 67. § (4) bekezdésének b) pontja alapján versenyfelügyeleti eljárást indít."

- 126/A pont

A 126/A pontban előírt végrehajtási tilalom álláspontunk szerint a Tptv. szövegéből egyértelműen nem vezethető le, így megítélésünk szerint Közleménybe iktatása olyan „jogalkotás” amire a tisztelt GVH-nak nincsen hatásköre. Ezt a kérdést – amennyiben valóban indokolt – törvényi szinten, a jogalkotó által kellene rendezni.

- 147. pont

E pont első mondatából a Tptv. 24.§ (4) bekezdése szerinti 5 milliárd forintos küszöbértékre történő hivatkozás - álláspontunk szerint véletlenül - kimaradt. Emellett e rendelkezés kapcsán apróbb megfogalmazásbeli pontosítást is javasunk (ld. alább). Erre tekintettel javasoljuk, hogy e rendelkezés szövegezése az alábbiak szerint módosuljon:

"Abban az esetben, ha a közvetett közös irányítást szerző vállalkozás maga is közös irányítás alatt áll, akkor a közvetlen egyedüli irányítást szerző vállalkozás nettó árbevételét a 15 milliárd, illetve 5 milliárd forintos küszöbértékek teljesülésének vizsgálatakor annyi részre kell egyenlő arányban felosztani, ahány különböző vállalkozáscsoportba tartozó végső közvetett irányítója van."

- 149. pont

Az ebben a pontban foglalt első zárójel álláspontunk szerint nem szükséges (az nincs bezárva). Valamint a 185. lábjegyzetben foglalt hivatkozás a Vj-7/2014. számú döntés kapcsán álláspontunk szerint helyesen annak 52. pontjára kell, hogy vonatkozzon (és nem a jelenleg megjelölt 32. pontra).

Egyetértünk az első pontban foglalt megállapítással, bár a hivatkozott jogeset megfelelő pontja nem kifejezetten a figyelembe veendő hiteles éves beszámolóra vonatkozóan tartalmaz iránymutatást, hanem a vállalkozáscsoportba tartozás tekintetében (ezért akár a lábjegyzetbeli hivatkozás eltörlése is indokolt lehet). Javasoljuk azt általánosságban is rögzíteni, és akár egy példával is alátámasztani, hogy a nettó árbevétel, és ebből fakadóan a bejelentéskötelezettség fennállása tekintetében a Tptv. 28. § (2) időpontja az irányadó, és ez nem változhat meg később, ha a zárás előtt elkészül a következő üzleti évre vonatkozó éves beszámoló szerint már nem lenne bejelentésköteles egy tranzakció, illetve fordítva (egy példával: ha 2019. novemberében aláírásra kerül az üzletrészátruházási szerződés, és a 2018-as üzleti évre vonatkozó éves beszámoló alapján az irányításszerzés bejelentésköteles, majd 2020. februárjában elkészül a 2019-es évre vonatkozó hiteles éves beszámoló, mely szerint már nem lenne az, ez nem változtat azon a tényen, hogy az irányításszerzés bejelentésköteles marad – és fordítva).

Célszerű lenne tisztázni a 149. pont és a 193. pontban foglaltak kapcsolatát is, tekintettel az átfedésekre.

- 150. pont

A Közlemény (és a Tptv. 27. (6) rendelkezése) szerint összefonódás-bejelentés hiányában (hivatalból) indított eljárásban vizsgált, végrehajtott összefonódások esetében a végrehajtás (és nem az aláírás) időpontjában rendelkezésre álló utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevételét kell figyelembe venni.

Álláspontunk szerint ez a megfogalmazás pontosan a 149. pontban foglalt szabálynak mond ellent, és jogbizonytalanságot eredményezhet. Valamint nem egyértelmű belőle, hogy miért szükséges eltérni a 149. és a 193. pontban foglalt főszabálytól.

A 150. pontban foglalt szabály alkalmazása ugyanis azt eredményezheti, hogy egy rosszhiszeműen be nem jelentett összefonódás esetén elkerülhető az összefonódás be nem jelentéséből származó hátrányos jogkövetkezmény, ha az aláírás után elkészül egy hiteles éves beszámoló, mely alapján nem bejelentésköteles a tranzakció.

A 149. pontban foglalt példát alkalmazva, ha a szerződést 2019. novemberében írják alá, és a tranzakció 2018-as árbevételi adatok alapján bejelentés köteles lenne, de azt a felek (akár rosszhiszeműen) nem jelentik be, majd 2020. áprilisában végrehajtják (amikor már rendelkezésre állnak a 2019-es hiteles adatok, mely szerint az összefonódás nem bejelentésköteles), és a GVH 2020. májusában eljárást indít: a GVH a 2019-es hiteles éves beszámoló figyelembevételével azt fogja megállapítani, hogy nem bejelentés köteles a tranzakció, annak ellenére, hogy a 2018-as adatok alapján egyértelműen bejelentés köteles lett volna a tranzakció 2019-ben?

Álláspontunk szerint nem lehet ez sem a jogalkotó, sem a GVH akarata (a 149 és a 193. pont alapján sem), hiszen nem szabad ugyanis semmiféle bizonytalanságot keletkeztetni abban a tekintetben, hogy adott tranzakció bejelentésköteles összefonódásnak minősül-e vagy sem, mert a bejelentési kötelezettség elmulasztása súlyos jogkövetkezményekkel járhat. Ezért javasoljuk a Közlemény szintjén is egyértelműen kimondani, hogy a Tptv. 28. § (2) bekezdése minősül a joghatóság megállapításának időpontjának (az Bizottság szóhasználatában: "*relevant date for establishing jurisdiction*").

A jogszabálynak nem lehet célja jogbizonytalanságot keletkeztetni a tekintetben, hogy egy, az aláíráskor nem bejelentésköteles tranzakció utólag (egy éves beszámoló elkészítése által) bejelentéskötelessé válhat, vagy fordítva.

Nem egyértelmű, hogy a 150. pont milyen helyzetre vonatkozóan kíván iránymutatást adni. A 150. pont nem a bejelentési kötelezettség tekintetében, hanem a vállalkozáscsoporthoz való tartozás tekintetében kíván iránymutatást adni? Ezt célszerűnek tartjuk egyértelműsíteni (mert arról viszont már a 152. pont rendelkezik).

- 152. pont

Feltételezzük, hogy a 152. pont a Bizottsági Fúziós Közlemény C. IV. 4.2 részében foglalt esetkört szeretné leképezni. Ugyanakkor eltérés mutatkozik abban, hogy a Bizottsági Fúziós Közlemény e tekintetben a joghatóság időpontjához viszonyítja, és azelőtti zárásokkal igazítja ki a hiteles adatokat, addig a GVH Közleménye a *bejelentés* időpontjához képest vizsgálja azokat, mely eltérő eredményre vezet(hez). Célszerűnek mutatkozna a Bizottsági Közlemény 4.2 pontjában foglalt iránymutatást figyelembe venni.

- Korábbi 178-184. pontok

A korábbi 178-184. bekezdések hatályon kívül helyezésével teljes mértékben egyetértünk.

- 188. pont

Az e pont utolsó mondatában szereplő rendelkezés érdemi tartalmával egyetértünk, ugyanakkor e mondat megfogalmazását - az egyértelműség jegyében - szerencsésebbnek tartanánk az alábbiak szerint módosítani (függetlenül attól, hogy e szöveg a jelen verzióban szó szerint került idézésre a lágjegyzetben hivatkozott döntés megjelölt pontjából):

"A külföldi versenyhatások vizsgálata ily módon történő mellőzésének azonban további szükséges feltétele, hogy az összefonódásban érintett külföldi vállalkozás ne Magyarországgal azonos érintett földrajzi piac hoz tartozó ország területén végezzen piaci magatartást."

- 193. pont

Utalunk a 149. és a 150. ponthoz fűzött észrevételekre.

- 216-223. pontok (Kapcsolódó versenykorlátozások)

Tekintettel az eljárási rend átalakulására (és a 8 napon belül kibocsátott hatósági bizonyítványok térnyerésére), a piaci szereplők jellemzően nem kapnak iránymutatást a GVH kapcsolódó versenykorlátozásokra vonatkozó fejlődéséről, alakulásáról. Hasznosnak találnánk, ha ezzel kapcsolatban több példát és iránymutatást adna a GVH a Közlemény keretein belül.

- 219. pont

Egyetértünk azzal, hogy bizonyos esetekben a közös irányítás egyedüli irányítássá válása következtében a közös irányítási jogát elvesztő vállalkozás által korlátozott ideig és mértékig vállalt versenykorlátozás kapcsolódó korlátozásként minősíthető. Ez összhangban áll az EU Bizottság COMP/39736 - SIEMENS/AREVA döntésében kifejtett érveléssel. Mindazonáltal, nem tartjuk indokoltnak, hogy a közleménybe beilleszteni tervezett magyarázat csak azt a hipotetikus esetet hivatkozza megfelelő példának erre, ahol a korábban egy szakmai, piaci tudást nyilvánvalóan birtokló vállalkozás, és egy szakértelemmel nem bíró pénzügyi befektető által közösen irányított céltársaság irányítása úgy változik meg, hogy a pénzügyi befektető marad a céltársaság egyedüli irányítója (mely esetben a példa szerint indokolt szakmai befektetőt terhelő versenytalalom).

Megítélésünk szerint a közös irányítást elvesztő felet terhelő versenykorlátozás indokolt, ha a korábbi közös irányítás időszaka alatt a céltársaság bizalmas belső üzleti, stratégiai információihoz hozzáfért(hetett). Ebben az esetben a közös irányítási jogát elvesztő vállalkozás a közös irányítás megszűnése után rövid időn belül képes lehet replikálni a céltársaság üzleti tevékenységét, amivel „célzott verseny” („*facilitated competition*”) támaszthat a céltársasággal szemben.

Ezért a kivételt nem indokolt kifejezetten a példában meghatározott szakmai befektető kilépésére korlátozni, ráadásul a gyakorlatban általában a felek a közös irányítás megszerzésekor / közösen irányított vállalkozás létrehozásakor nem szoktak aszimmetrikus (kapcsolódó) versenykorlátozást megfogalmazni.

Nem látjuk továbbá indokoltnak, hogy ezen versenykorlátozást az egyedüli irányítás elvesztése esetére főszabályként megfogalmazott hároméves időszakhoz képest miért csupán két évre tekinti a tervezet alkalmazhatónak. Következtesebbnek tartanánk a kapcsolódó versenykorlátozás „főszabályként” figyelembe vett időtartamát azonosan három évben meghatározni ebben az esetben is. Végezetül javasoljuk annak mérlegelését is, hogy ez a kapcsolódó versenykorlátozás már a közös irányítás időszaka alatt is kiköthető legyen. Méltányolható ugyanis, hogy erről a (későbbi, a közös irányítás megszűnésétől alkalmazható) kapcsolódó versenykorlátozásról a közös irányítók már a közös irányítás létrejöttékor vagy annak fennállása során is megegyezhessenek. Erre tekintettel az alábbiak szerint javasoljuk a közleménytervezet 219-es pontjának a kiegészítését:

„A közös irányítás egyedüli irányítássá változását követően a közös irányítási jogát elvesztő vállalkozás tekintetében további versenykorlátozás alkalmazása és kapcsolódó korlátozásként kezelése nem feltétlenül indokolt és elfogadható. A közös irányítás egyedüli irányítássá változását követően ugyanis az egyedüli irányítóvá váló vállalkozásnak korábbi közös irányítói pozíciójából fakadóan – különösen, ha a közös irányítás három évnél hosszabb ideig tartott – már hozzáférhetett a vállalkozás üzleti és

cégértékéhez, illetve know-how-jához, így rendelkeznie kell azokkal a képességekkel, amelyek felkészültté teszik arra, hogy a közös irányításból kilépő vállalkozás részéről esetleges jelentkező versenyben ne legyen hátrányos helyzetben. Nem kizárt ugyanakkor, hogy speciális körülményekre tekintettel a (közös) irányítását elvesztő vállalkozásra az irányítása elvesztését követő meghatározott időtartamra vonatkozó versenytilalom kapcsolódó versenykorlátozásnak minősüljön, ami azonban csak esetről-esetre dönthető el. Így például a közös irányítást elvesztő vállalkozást terhelő versenykorlátozás akkor indokolt, ha a korábbi közös irányítás időszaka alatt a céltársaság bizalmas belső üzleti, stratégiai információihoz hozzáfér(t) vagy hozzáférhet(ett). Ebben az esetben a közös irányítási jogát elvesztő vállalkozás a közös irányítás megszűnése után rövid időn belül képes lehet replikálni a céltársaság üzleti tevékenységét, amivel „célzott versenyt” („facilitated competition”) támaszthat a céltársasággal szemben. Erről a felek a céltársaságban fennálló közös irányításuk létrejöttékor vagy annak fennállása alatt (beleértve a megszűnés időpontját is) bármikor megállapodhatnak, azzal, hogy a kapcsolódó versenykorlátozás legfeljebb a közös irányítás megszűnését követő hároméves időtartamra minősülhet kapcsolódónak, és nem lépheti túl céltársaságnak a közös irányítás megszűnésekor fennálló működési körét sem az érintett áru szempontjából, sem pedig az érintett földrajzi terület tekintetében.”

- **220. pont**

Az utolsó mondat végét javasoljuk pontosítani / módosítani a 219. pont függvényében: „...hiszen a kisebbségi tulajdonlásnál erősebb pozíciót jelentő közös irányítás esetén is főszabály szerint csak annak fennmaradásáig jogszerű a versenytilalom.

- **228. pont**

A Tervezet 228. bekezdése szerint a Médiatanács szakhatósági hozzájárulásának megtagadása esetén (amely döntés köti a Gazdasági Versenyhivatalt) a GVH nem végzi el az összefonódás versenyhatásainak a Tpvt. szerinti értékelését, mert „[...] az egyrészt a döntés meghozatalához és indoklásához is szükségtelen, másrészt ellentétes lenne az Ákr. és a Tpvt. [...] a költségtakarékosságra és lehető leggyorsabb eljárásra vonatkozó alapelvvel”.

Noha egyetértünk az eljárás költséghatékonyságára és gyorsaságára vonatkozó törekvésekkel, de a fentiekben hivatkozott esetekben javaslunk egy további szempontot is megfontolni. Amennyiben a GVH a Médiatanács a szakhatósági hozzájárulást megtagadó határozata nyomán az összefonódást a versenyhatások vizsgálata nélkül megtiltja, a GVH határozatának bírósági felülvizsgálata esetén a bíróság (egyes eljárási vagy formai jogszabálysértések mellett) a GVH a versenyhatásokra vonatkozó elemzése és bármely megállapítása hiányában kizárólag a Médiatanács szakhatósági állásfoglalását (annak jogszerűségét, megalapozottságát) tudja értékelni. Ezáltal pedig álláspontunk szerint a bírósági felülvizsgálat során megszűnik az ügyfél (a GVH összefonódás-ellenőrzési eljárásában a bejelentő) azon lehetősége, hogy fúziós bejelentését, illetve különösen a bejelentett összefonódás versenyhatásainak elemzését (és a kapcsolódó megállapításokat) független fórumként a bíróság felülvizsgálja. Ez pedig összességében a versenyhivatali határozatokkal kapcsolatban mind az Alkotmánybíróság, mind a Kúria, mind pedig az uniós és nemzetközi emberi jogi gyakorlatban alapvető követelményként rögzített és elvárt teljes körű felülvizsgálat (*full-review*) kiüresítéséhez vezetne, amely nyilvánvalóan a GVH-nak sem lehet célja.

A fentiekre tekintettel újfent javasoljuk a Tervezet 228. bekezdésében rögzített megközelítésnek az áttekintését és a fenti szempontok megfontolását.

- **229/B pont**

A Tervezetbe javaslunk beszúrni egy új, 229/B pontot:

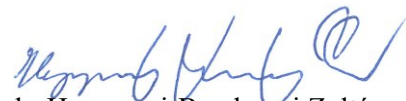
„A jelen közleménynek a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének egyes korábbi közlemények módosításáról kiadott xx/2019. közleményével módosított rendelkezéseit a GVH a 2020. január 1-jét követően létrejött összefonódások esetében alkalmazza, kivéve, ha az adott rendelkezés a korábban létrejött összefonódások értékelése tekintetében a bejelentő, vagy bejelentésre köteles vállalkozás számára kedvező változásnak minősül. *[Lábjegyzet:] Ld Vj/46/2018. 35.) pont

A javasolt megoldás egyrészt követi azt a gyakorlatot, amelyet a Közlemény 2019. január 1-jével (a 2/2018. számú közleménnyel) hatályba lépő módosítása során követett (lásd a Közlemény 229/A. pontját), mely szerint a módosuló rendelkezéseket a hatályba lépést követően létrejövő összefonódásokra szükséges alkalmazni. Más oldalról, a javasolt módosítás figyelemmel van a GVH által időközben kialakított gyakorlatra is, miszerint egyes esetekben már korábban létrejött összefonódásokra is alkalmazható a módosuló rendelkezés abban az esetben, ha ez a bejelentésre köteles vállalkozásnak kedvező változásnak minősül (Lásd: Vj/46/2018. 35.) pont).

Még egyszer köszönjük a lehetőséget észrevételeink megtételére, és reméljük, hogy azokat a t. Gazdasági Versenyhivatal hasznosnak találja a Tervezet véglegesítése során.

Budapest, 2019. december 2.

Tisztelettel:

dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán
elnök, Magyar Versenyjogi Egyesület